

Il·lustradora Martina Manyà

A més del 100 Aniversari del dret al sufragi femení aconseguit per les sufragistes britàniques, a Barcelona aquest mes de febrer se celebra un altre centenari: el del naixement de Ida Lupino, actriu, directora de llargmetratges i primera dona a fer un 'thriller' en els anys 50 del segle passat.□

La celebració l'organitzen conjuntament la Filmoteca de Catalunya i la Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona.

□ *'Ida Lupino davant i darrere de la càmera'* és el nom del cicle que se li dedica aquest mes de febrer i que es perllongarà fins al març. Es diu així perquè consideren que, des d'ambdós costats de la càmera, Ida Lupino “va desenvolupar una carrera molt personal com a actriu dramàtica i també com a directora acreditada de 6 llargmetratges, que conjuguen temes socials o femenins” als Estats Units. Lupino va treballar també en televisió com a realitzadora de: *La dimensió desconeguda*

,
Alfred Hitchcock Presents

,
Bonanza, The Untouchables, The fugitive

.

La *Mostra* comença amb ella la seva programació anual

El programa de la [Filmoteca](#) ressaltava també que celebren el seu centenari “reivindicant aquesta doble faceta: d’una banda, com a intèrpret de directors com

Raoul Walsh

o

Fritz Lang

, i, d’altra banda, “com a realitzadora d’una curta però intensa filmografia que trenca amb dos estereotips: el de una dona darrere de la càmera al Hollywood clàssic” i el d’uns “films que van més enllà d’una previsible mirada femenina”.

Foto_ricardocineman.blogspot.com

El cicle es va iniciar el 9 de febrer amb la pel·lícula de cinema negre *The Hitch-Hiker* (L'autoestopista-1953) "el primer *film noir*

dirigit per una dona" i en el qual només surt un personatge femení al principi i ni se li veu la cara. Amb aquesta pel·lícula s'inicia aquest any la programació anual de la *Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona*

, segons explicava la seva programadora,

Marta Nieto

, en la presentació a la Filmoteca. El debat el van compartir

Maria Adell

, Professora i coordinadora del departament de *Film Studies*

de l'ESCAC (

Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya

) i

la crítica cinematogràfica i professora de l'ESCAC,

Violeta Kovacsics

, responsable també del diari i del catàleg del Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya (

Sitges Film Festival

).

'Star-system masclista de Hollywood'

Respecte a la seva filmografia, **Marta Nieto**, que forma part també de l'equip de continguts de la cooperativa de mitjans audiovisuals *Drac Màgic*,

va afirmar que, tot i treballar en el marc del 'star-system masclista de Hollywood', Lupino "va saber establir una nova relació entre el gènere cinematogràfic i el 'gènere' tal com l'entenen les feministes".

Maria Adell va destacar la seva faceta artística com a actriu: "la seva gosadia i coratge en interpretar i la seva capacitat d'expressió i emotivitat, sense el mínim esforç". Es va referir en concret a una de les pel·lícules de la programació, *High Sierra* (L'últim refugi-1941)

Ida Lupino doble protagonisme a la Filmoteca

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dimarts, 13 de febrer de 2018 17:44

de **Raoul Walsh**, en la qual va mantenir que era molt millor que el protagonista masculí, **Humphrey Bogart**, especialment en el “captivador últim pla de la pel·lícula”. Lupino, segons Adell “tenia un talent descomunal i una bellesa no ortodoxa, com **Bette Davis**”.

Foto_Wikipedia

Violeta Kovacsics va ressaltar que “va ser una transgressora per ser directora ja en els anys 40-50, perquè va tenir a més, la seva pròpia productora ‘*The Filmmakers*’, (fundada el 1949 amb el seu marit

Collier Young

) però sobretot, pel seu enfocament de les trames”. Les pel·lícules mostraven “personatges femenins en crisi”; retratava el “drama social” i reflectia “temes poc habituals com la violació (

Outrage

, *Ultratge*-1950) o la maternitat no assumida” (

The Bigamist

, *El bígam*-1953), però sempre, segons Kovacsics “proposava un punt de fuga”.

Retrat d'una societat puritana i sexista

Outrage, és la segona pel·lícula després de *Johnny Belinda* de **Jean Negulesco**, que portava a les pantalles el drama d'una violació, un tema tabú en aquella l'època. I Lupino “el tracta de manera valenta, i amb una mestria enlluernadora ; incideix en el trauma psicològic” de l'afectada, però també “ressalta la covardia d'una societat puritana, sexista i incapaç d'encarar responsablement els maltractaments a les dones ”.

En la pel·lícula *The Bigamist*, Lupino “fon el thriller amb el melodrama” i planteja “un enfocament nou de la bigàmia que esdevé una visió excepcionalment pessimista del matrimoni i la vida domèstica”, alhora que reflecteix “el retrat convencional que aquests dos gèneres cinematogràfics han donat sobre les dones”.

